

KULMÂKIVI

SUOMEN TEOLOGISEN INSTITUUTIN TIEDOTUSLEHTI
KULMAKIVENÄ ON ITSE KRISTUS JEESUS (EF 2:20)

6/2020

**RAUHALLISTA JOULUA JA SIUNATTUA
UUTTA VUOTTA 2021 TYÖMME YSTÄVILLE!**

MONIARVOISUUS ON HUONO LÄÄKE KIRKON ONGELMIIN

Evangelisluterilaisessa kirkossa puhutaan usein moniarvoisuudesta tai moniäänisyydestä ihanteena, jonka uskotaan houkuttelevan kirkkoon niitäkin, joilla on vaikeuksia allekirjoittaa kirkon oppeja tai jotka eivät ole sitoutuneita kristinuskoon. Ajatellaan, että kun tarpeeksi madalletaan kynnyistä ja karsitaan kristinuskon merkityksellistä sisältöä, ihmiset olisivat jotenkin valmiimpia pysymään kirkon jäseninä ja sitoutumaan siihen.

Tilastot kuitenkin näyttävät, että tällainen strategia ei toimi. Juuri ne eroavat kirkosta, joita moniarvoisuudella on pyritty sinne houkuttelemaan. Kirkosta eroavat etenkin ne, joille kirkko on merkitykseton, jotka eivät ole uskonnollisia ja jotka eivät usko Jumalaan.

Moniarvoisuus ei heitä tuo takaisin. Ketä kiinnostaa liittyä sellaiseen yhteisöön, joka ei itsekään oikein tiedä, mitä opettaa tai jolla on tarjottavana vain ristiriitaisia ja moniäänisiä vastauksia ihmisten kysymyksiin? On vaikea hankkia uusia jäseniä, jos ihmisille ei kyetä edes jotenkin yhtenäisellä tasolla sanomaan, minkälaiseen järjestöön he ovat sitoutumassa ja miksi heidän pitäisi ylipäätään lähteä tällaiseen järjestöön mukaan.

Tyhjän saa tilaamattakin. Etenkin nuoret ihmiset kaipaavat kirkolta vastauksia, älyllistä ja moraalista haastetta, yhteisöä ja jotain merkityksellistä. Kristinuskon tyhmentäminen, opillisen sisällön karsiminen tai kynnysten madaltaminen ei näytä toimivan pitkän tähtäimen ratkaisuna.

Jos kristinuskosta riisutaan viimeisetkin merkitykselliset osat, se ei kiinnosta ketään eikä vastaa kenenkään kysymyksiin. Vain suola menettää makunsa.

Jos kristinuskosta ja kirkosta halutaan kutsuva yhteisö, pitäisi omaa sanomaa pikemminkin pyrkiä selkeyttämään. Seläistä, mistä ei itselläkään ole käsitystä, on vaikea välittää eteenpäin. Nimenomaan moniarvoisena ja moniäänisenä aikana tarvitaan vahvaa perustaa ja turvallista pohjaa, jolle rakentaa hengellisyyttä. Siihen pyrimme myös STI:ssä teologeja kouluttamaan.

En tarkoita, että kirkolla pitäisi olla joka ainoaan asiaan kanta tai että sen pitäisi pakottaa kaikki tiettyyn älylliseen muottiin. Silti niissä kysymyksissä, joihin kristinuskolla on selvät vastaukset, tulisi niitä vastauksia pitää esillä, vaikka se ei kaikkia miellyttäisikään.

SANTERI MARJOKORPI

3.12.2020

JOULUINEN HAASTE

Haluaisin esittää haasteen kaikille Kulmakiven lukijoille. Koska STI on tämän vuoden osalta tappiolla, haastaisin Kulmakiven lukijat antamaan joululahjan STI:lle, kukin menestymisensä mukaan. Minä aion lahjoittaa 10 % kuukauden eläkkeestäni.

- *Eräs Kulmakiven lukija ja STI:n tukijäsen.*

Ohje haasteeseen osallistumiseen: Voit käyttää lahjasi maksamiseen lehden välissä olevan tilisiirtolomakkeen tilitietoja ja omaa tukijäsenviitettäsi, joka löytyy lehden osoitetarrasta. Vaihtoehtoisesti voit myös kirjoittaa tekstikenttään ”Jouluinen haaste”. Kiitos lahjastasi.

NOSTOJA KEVÄÄN OHJELMASTA

Luentosarja juutalais-kristillisestä maailmankuvasta ja yhteiskunnasta

Tiistaisin klo 14-16

Ti 19.1 Miten hyvä yhteiskunta määritellään; yhteisöllisyys ja seitsemän hyvän yhteiskunnan kriteeriä. Esimerkkinä Mooseksen kirjat. VTT Jouko Jääskeläinen

Ti 26.1 Kuinka Vanhan testamentin profeetat halusivat muuttaa yhteiskuntaa? Prof Antti Laato

Ti 2.2 Kristinuskon synty ja suhde maalliseen esivaltaan: mitä omittiin juutalaisuudesta ja mikä muuttui? VTT Jouko Jääskeläinen

Ti 9.2 Augustinuksen yhteiskunnallinen ajattelu - ”Jumalan valtio” ja sen merkitys. TT Timo Nisula

Ti 16.2 Luterilaisen reformaation tuoma muutos yhteiskuntaihanteeseen. Prof emeritus Kaarlo Arffman

Ti 23.2 Modernit uskonnolliset ja poliittiset utopiat hyvästä elämästä ja yhteiskunnasta kriittisessä tarkastelussa. VTT Jouko Jääskeläinen

Ti 2.3. Ajankohtaisia yhteiskunnallisia kysymyksiä kristinuskon ja Raamatun valossa ja vaikutuksessa. VTT Jouko Jääskeläinen

SUURI KESKUSTELU PELASTUMISESTÄ

STI:llä käytiin 11.11. keskustelu pelastumisesta. Siinä pohdittiin, voivatko ei-kristityt pelastua. Keskustelussa katolista näkökulmaa edusti TT Emil Anton, ja luterilaista näkökulmaa toisille TT Pekka Huhtinen.

Oli hienoa, että haastavasta aiheesta huolimatta keskustelussa oli hyvä ja kunnioittava ilmapiiri. Keskustelijat kuuntelivat toisiansa eivätkä yrittäneet rakentaa helppoja olkinukkeja toistensa näkemyksistä. Huumoriakin mahtui reilusti mukaan.

Anton esitti, että ei-kristittykin voi pelastua, koska hyvä ja armollinen Jumala haluaa pelastaa kaikki ihmiset. Silti heidänkin pelastuksensa tapahtuu vain Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen liittymällä. Tähän ei vaadita tietoista uskoa, vaan Pyhä Henki tarjoaa heillekin jollakin Jumalan tuntemalla tavalla mahdollisuuden liittyä Kristuksen yhteyteen. Anton edustaa siis inkluusivismia, jossa on vain yksi pelastustie Kristuksen kautta, mutta siitä voivat tulla osallisiksi kaikkien uskontojen edustajat.

Anton korosti inkluusivismin edustavan katolisen kirkon ekumeenisissa kirkolliskokouksissa ilmaistua uskoa, johon kristittyjen tulisi sitoutua. Tätä

hän perusteli sillä, että Jeesus jätti Raamatun sijaan kirkolle apostolit, joiden seuraajina piispat linjaavat kirkolliskokouksissa kirkon oppia. Anton kritisoi yksin Raamattu -periaatetta, koska sitä noudattaneet protestantit eivät päässeet reformaatiossakaan yksimielisyyteen Raamatun muka selvästä pelastusopista.

Huhtinen puolestaan asetti lähtökohdaksi lähetyksen, josta hänelle on kertynyt kokemusta Japanissa. Lähetyskäsytössä Jeesus lähetti ja valtuutti kristityt viemään evankeliumin kaikille maailmassa. Kirkolla on siis velvollisuus viedä sana Kristuksesta niille, jotka eivät sitä ole kuulleet. Tämän puolesta puhuu myös se asenne, jolla kristityt historiansa ovat vieneet evankeliumia eteenpäin marttyyrikuolemaankin asti. Inkluusivismin vaarana onkin lähetyksen tarkoituksen vesittäminen, jos ilman sanaakin voi pelastua.

Huhtinen nosti esiin Raamatusta, että Jumala on halunnut pelastaa kaikki ihmiset alusta asti. Samalla pelastus tapahtuu eksklusiivisesti Kristuksen kautta (Joh. 14:6). Tämä pelastus saadaan uskossa ja kasteessa (Mark. 16:16). Huhtinen katsoo, että Pyhä Henki ei toimi sanan ja sakramenttien ohi. Tämän vuoksi usko saadaan vain julistetun sanan kautta (Room. 10:14). Huhtinen painotti kuitenkin, että sakramenttien halveksunta kadottaa, mutta niiden puute ei kadota, jos uskovaa ihmistä ei esimerkiksi ehditä kastaa.

Anton yhtyi pelastusta vain Kristuksen kautta esittäviin kohtiin ja korosti

PYHÄ HENKI EI TOIMI
SANAN JA
SAKRAMENTTIEN OHI.

lähetystyön merkitystä muunakin kuin pääsylippuna pois helvetistä. Hän kuitenkin haastoi Huhtisen esittäneen Jumalan pelastustahdon liian retorisena. Miten Jumala, jolla on yleinen pelastustahto, ei antaisi mitään mahdollisuutta pelastua niille, jotka ovat kirkon julistuksen tavoittamattomissa. Hän näkee tällaisen jumalakuvan kyseenalaistavan joko Jumalan armollisuuden tai kaikkivaltiuuden.

Huhtinen vastasi korostaen sitä, että Jumalan pelastustahdon kiteytymä, lähetyskäsky, on todellakin käsky kristityille. Jumala on ilmoittanut haluavansa pelastaa kaikki, emmekä voi alkaa täydentämään tätä omilla arvauksillamme, vaikka meistä näyttäisi muulta käytännössä.

Molemmat ajattelivat, että ihmisen tehtävä ei ole julistaa tuomiota toisten iankaikkisesta kohtalosta. Tähän liit-

tyen keskustelijoilta kysyttiin heidän reagoinnistaan keskenmenon saaneen äidin huoleen lapsestaan. Huhtinen totesi, että hän kuuntelisi empaattisesti ja jättäisi lapsen rukouksessa Jumalan haltuun. Anton myös esitti, että lapsi jätetään Jumalan laupeuden huomaan. Hän arvioi myös, että katolisen opin ja käytännön yhteys on tässä selvästi luterilaista parempi.

Keskustelijat siis korostivat yhdessä Kristuksen olevan ainoa pelastustie. Eroa jäänee siihen, missä määrin voidaan luottaa Jumalan toimivan julistetun sanan ulkopuolella sitä kuulematomien ihmisten kohdalla. Huhtinen korosti ilmoituksen rajaamaa mysteeriä ja Anton luottamista Jumalan armollisuuden näidenkin ihmisten kohdalla.

TEKSTI: EETU LEHTINEN

KUVA: ARTO RANNILA

KESKUSTELIJAT SIIS
KOROSTIVAT YHDESSÄ
KRISTUKSEN OLEVAN AI-
NOA PELASTUSTIE.

KANSANLÄHETYKSEN RAAMATTU-KOULUTTAJA MIKA EBELING: ”On oltava valmis kärsimään Kristuksen tähden”

Kuka olet ja mitä teet?

Olen Mika Ebeling, 56-vuotias Helsingin Kansanlähetyksen raamattukouluttaja ja pastori. Olen naimisissa, neljän lapsen isä ja 1+1 lapsenlapsen vaari. Jumalanpalvelustoiminnasta vastaaminen on keskeisin työtehtäväni. Olen myös kuudennen kauden kaupunginvaltuutettu Helsingissä. Lempiharrastukseni on shakki. Lisäksi pidän kuntoilusta ja kirjojen lukemisesta.

Mitä kuuluu Helsingin kansanlähetykselle?

Koronakautena olemme oppineet paljon etäyhteystaitoja. Aika hyvin olemme selvinneet. Mediatyöhön panostamme. Työntekijätilanteessa on tapahtunut isoja muutoksia, kun pitkäaikainen työtoverini Seppo Palonen jäi eläkkeelle marraskuun loputtua ja toinen työtoverini Antti Koskenniemi on vanhempainvapaalla puolen vuoden ajan.

Mitkä ovat tällä hetkellä suurimmat haasteet työssäsi?

Uuden oppiminen. Koronakausi on digiloikkausten kausi! Iso kysymys on se, miten koronakautena toteuttaa Jeesuksen käskyä tehdä kaikki kansat Hänen opetuslapsikseen. Toinen iso kysymys on se, miten pitää yhteyttä seurakuntaan tänä aikana. Suurin haaste on ehkä se, että ymmärtäisi käyttää tämän koronakauden viisaasti.

Entä ilonaiheesi?

Talous on kohtuullisesti kestänyt. Toiminnan ytimeen on tulossa asiantuntevia vapaaehtoisia vastuunkantajia. Jumala on antanut syvyyttä Raamatun ymmärtämiseen ja myös uusia mielenkiintoisia tutkimusaiheita. On hienoa huomata, että Jumalalla riittää mielenkiintoisia tehtäviä. On suuri ilo, kun saa jakaa toisen ihmisen kanssa kokemuksia Jumalan suurista teoista.

Minkälaisena näet kristinuskon tulevaisuuden Suomessa?

On tapahtumassa suuri muutos. Enää emme voi luottaa kansankirkon opettavan koko kansalle kristinuskon perusasioita-kaan. Herätysliikkeille tämä on haaste ja mahdollisuus. Voi hyvinkin olla, että elävä luterilainen kristillisyys rakentuu nykyisen kansankirkon ulkopuolelle. Toivoisin, että silloin syntyisi yksi iso todellinen luterilainen kirkko.

Olet puhunut sananvapaudesta. Onko kristityillä vielä vapautta uskoa ja opettaa niin kuin kristinuskon opettaa?

On, jos on valmis kärsimään. Kuljemme kohti aikaa, jolloin valmius kärsiä muodostuu aiempaa keskeisemmäksi tavaksi todistaa uskosta. On tärkeää ymmärtää, että Jumalaa tulee totella enemmän kuin ihmisiä, vaikka ihmiset eivät sitä hyväksyisikään! Päivi Räsänen on esimerkki

ihmisestä, joka käyttää sananvapauttaan, vaikka valtakunnansyyttäjä yrittääkin sitä häneltä riistää.

Mikä sai sinut lähtemään STI:n työvaliokuntaan?

Mika Tuovinen kysyi, olisinko valmis edustamaan Kansanlähetystä, kun Vesa Ollilainen jäi pois. Tehtävä on ollut mielekäs.

Minkälaisena näet STI:n merkityksen?

Nyt sillä on tärkeä tehtävä tukea teologian opiskelijoita ja järjestää täydentävää opetusta. On myös tärkeää, että opiskelijat oppivat tuntemaan korkeatasoisen konservatiivisen teologian. Jos kirkko hajoaa, STI:n merkitys voi tulla pappiskoulutuksen kannalta nousta paljon nykyistäkin merkittävämmäksi.

Mihin suuntaan haluaisit STI:n menevän?

Apologia on tullut itselleni läheiseksi. On tärkeää, että ihmiset ymmärtävät, että on hyvät perusteet uskoa kristinuskon opettamalla tavalla. Unelmani on, että uskovat ilolla vastaavat, kun joku kyselee sitä, onko kristinuskko oikeasti totta.

Onko sinulla jotain muuta sanottavaa Kulmakiven lukijoille?

Herra tietää tulevaisuutemme ja kykenee pitämään meistä huolta! Herra ei luvannut meille helppoa elämää, vaan oman läsnäolonsa. Muistakaamme, miten Jeesus Kristus luopui taivaallisesta kirkkaudestaan, tyhjensi itsensä, otti orjan muodon ja kärsi ristillä sen rangaistuksen, jonka me olimme ansainneet. Tämän Hän teki rakkaudestaan, saadakseen meidät iankaikkisesti omikseen. Siinä on pysyvä kiittolisuuden aihe.

TEKSTI: SANTERI MARJOKORPI
KUVA: HEKL ARKISTO

Jouluna ilmoitettu merkki

Jouluevankeliumissa enkelit ilmoittavat paimenille Jeesuksen syntymän ilosanoman. He ilmoittavat, että Daavidin kaupungissa on syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, siis Messias ja Herra. Sen jälkeen enkelit sanovat paimenille, että ”tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.” (Luuk. 2:12). Keskityn nyt tuohon jälkimmäiseen jakeeseen.

MERKKI JUMALALTA

Monet ihmiset vaativat Jumalalta merkkiä. Jeesukseltakin sitä vaadittiin useaan otteeseen. Samoin meiltä kristityiltä usein vaaditaan, että Jumalan tulisi jotenkin osoittaa olemassaolonsa. Paimenille annettiin jouluevankeliumissa yksi merkki: Lapsi makaa kapaloituna seimessä.

Se on hyvin kummallinen merkki, sillä se merkki ei oikeastaan ole merkki. Tässä merkissä ei ole mitään merkillistä. Onkin niin, että Jumalan köyhyys, pienuus ja heikkous on hänen todellinen merkkinsä. Se on vastakohtaista sille, mitä luonnostamme kuvittelemme Jumalasta ja minkälaisen haluaisimme Jumalan olevan. Siksi se on niin suuri merkki. Juuri Jumalan heikkoudessa on hänen ihmiseksi tulonsa salaisuus, koko joulun salaisuus.

Jumala on kohdattavissa mitättömän oloisissa välineissä. Hän on kohdattavissa lukemalla yksinkertaista kirjaa, Raamatua. Samoin hänet kohtaa ehtoollisen leivässä ja viinissä tai kasteen vedessä. Ensimmäisenä jouluna kaikkivaltias

Jumala oli alentunut pieneksi lapseksi seimeen. Tämä Jumalan toimintatapa on lopulta erittäin suuri merkki, joka ylittää meidän odotuksemme ja näkökulmamme.

Pieni lapsi makaa seimessä. Hän on meidän Jumalamme! Juuri jouluna Jumala näyttää itsensä aivan uudella tavalla. Silloin näytetään Jumalan todelliset kasvot. Seimen lapsi ilmoittaa meille sen, että Jumalaa ei tule pelätä. Jumala ei ilmaissut itseään ihmisille kauhistuttavana ja rankaisevana kuninkaana ja tuomarina, jonka edessä jokainen eksistentiaalisesta kauhusta vavisten koukistaa polvensa odottaessaan kosmista tuomiota, vaan pienenä lapsena seimessä. Onko mitään vähemmän pelottavaa ja helpommin lähestyttävää asiaa kuin pieni lapsi? Sellainen on meidän Jumalamme. Älä siis pelkää häntä, vaan tule seimen äärelle hänen luokseen ja kumarra paimenten tavoin ihmeellistä Vapahtajaamme.

PAIMENET KRISTITYN PROTOTYYPPEINÄ

Kuultuaan enkelin sanat paimenet sanoivat toisilleen: ”Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti.” Paimenet saivat siis kuulla Jumalan ilmoituksen, jonka kautta he osasivat lähteä Kristuksen luokse. Enkelit ilmoittivat sen heille. He eivät keksineet tuota tietoa itse, vaan saivat sen itsensä ulkopuolelta.

Ilman tuota Jumalan ilmoitusta he tuskin olisivat tunnistaneet Jumalaansa seimessä tai osanneet ylipäätään lähteä

lampaidensa luota mihinkään. Ilman Jumalan ilmoitusta Jeesus olisi jäänyt vain tuntemattomaksi köyhäksi lapseksi, joka syntyy yhteiskunnan laitamilla. Samoin me emme voi löytää Jumalaa, jos hän ei itse ilmoita itseään meille. Tarvitsemme siis Jumalan ilmoitusta tunteaksemme Jumalan.

Luontainen käsityksemme Jumalasta on syntiinlankeemuksen vuoksi aina vääristynyt. Emme osaa nähdä häntä seimen lapsena, vaan mielessämme on Jumalasta väärä kuva: jonkinlainen itse keksimämme epäjumala. Siksi on tärkeää tutkia Raamattua, joka välittää meille Jumalan ilmoituksen. Vain sitä kautta kuvamme Jumalasta voi korjautua ja vain niin voimme tunnistaa seimen lapsessa todellisen Jumalamme.

Jumalallisen ilmoituksen kuultuaan paimenet lähtevät kiireesti Jeesuksen

luokse. Uskonasioiden suhteen kannattaa kiirehtiä. Niitä ei ole hyvä lykätä aina eteenpäin hamaan tulevaisuuteen, vaan on toimittava tuon Jumalan ilmoituksen mukaan. Siitä on otettava oppia ja sen mukaan ojentauduttava.

Lähdettyään liikkeelle ilmoituksen johtamina paimenet huomaavat, että ”kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu”. He löytävät Kristuksen ja palaavat ”kiittäen ja ylistäen Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet.” Paimenista tulee näin eräänlaisia kristityn prototyyppisiä: Jumalan ilmoitusta seuraten he tulevat Kristuksen luokse ja ylistävät Jumalaa siitä, mitä ovat nähneet.

TEKSTI: SANTERI MARJOKORPI
KUVA: ©VULKANISMUS – STOCK.
ADOBE.COM

STI:n hallitus hyväksyi kokouksessaan 28.10. STI:lle uuden strategian. Se on katsottavissa tällä aukeamalla.

STI:N STRATEGIA

2021-2023

VISIO 2023 (MISSÄ HALUAMME OLLA?)

- Olemme Suomen tärkein raamatullista luterilaista teologiaa tekevä, ylläpitävä ja kouluttava laitos.
- Olemme jäsenjärjestöjen vahva yhteistyöelin ja yhteistyöfoorummi, joka tukee jäsenjärjestöjä muuttuvassa yhteiskunnallisessa ja kirkollisessa ympäristössä.
- Olemme merkittävä keskustelija kirkossa ja yhteiskunnassa.

STRATEGISET ASKELEEMME

(MITEN VISIOOMME PÄÄSTÄÄN?)

Suomen tärkein raamatullista
luterilaista teologiaa tekevä,
ylläpitävä ja kouluttava laitos

Kehitämme ja monipuolistamme järjestämäämme koulutusta.

Tuotamme hyvää teologiaa eri kanavissa laajentaen vaikutustamme.

Huomioimme teologian opiskelijat, jäsenjärjestöjen työntekijät ja teologiasta
kiinnostuneet maallikot.

Vahva keskustelufoorumi ja
yhteistyöelin

Pyrimme lisäämään jäsenjärjestöjen määrää ja yhteistyötä.

Tuemme jäsenjärjestöjämme monin eri tavoin.

Kasvatamme näkyvyyttämme ja tehostamme varainhankintaamme.

Merkittävä keskustelija kirkossa
ja yhteiskunnassa

Olemme vahva keskustelun synnyttäjä, emme vain reagoija.

Olemme valmiita nopeisiin muutoksiin muuttuvassa toimintaympäristössä.

Tavoittelemme luennoillemme 150000 katselukertaa vuodessa

ARVOT (MILLÄ TAVALLA TOIMIMME STRATEGIAN TOTEUTTAMISEKSI?)

Yhteys on tärkeää

Kolme vuotta sitten olin aloittamassa teologian opintojani Helsingin teologisessa tiedekunnassa. Sain useita mainoksia STI:stä, niin tutuilta teologeilta kuin sähköpostitse suoraan instituutilta. Kyllähän sitä sitten piti tulla katsomaan. Jos oikein muistan, saavuin ensimmäisellä kerralla päiväkahville ja Timo Eskolan fuksiluennon Vanhasta testamentista.

Parin vuoden aikana instituutin kahvikone, luentosali ja oma lukupaikkani ovat tulleet tutuiksi. STI:stä on tullut tärkeä opiskelupaikka. Eikä pelkästään opiskelupaikka, vaan tärkeä paikka harjoittaa teologiaa. Erityisesti kahvihuoneen keskustelut – sekä kuuntelemani että osallistumani – ovat olleet hyviä ja tärkeitä oppimiskokemuksia. STI:n vakikävijöissä on paljon fiksua opiskelijoita, jotka epäilemättä ovat tulevaisuudessa oman erikoisalansa ammattilaisia.

Luennoilla olen käynyt silloin, kun aikataulut sopivat ja aihe houkuttelee. Joskus kuulee puhetta siitä, kuinka STI:n luennot olisivat ”vaihtoehtoista varjokoulutusta” tiedekunnan ohi. En ajattele asiaa näin. Instituutin luennot eivät niinkään ole vaihtoehtoista, vaan pikemmin täydentävää koulutusta. Ne täydentävät teologian osaamista, mutta samalla tarjoavat tietoa mielenkiintoisista teemoista kaikille, opinnoista riippumatta.

Kaikki tiedekunnan kurssit ovat olleet etänä maaliskuusta lähtien, joten STI on ollut tänä syksynä ainoa paikka muiden teologian opiskelijoiden näkemiseen. (Viime aikoina kävijämäärät eivät ole ylittäneet mitään kokoontumisrajoitusta

eikä altistumisia ole tietävästi havaittu.) Vaikka työskentelemme lukusalissa hiljaa aivan eri kurssien kanssa, on silti sekin yllättävän sosiaalinen tilanne. Yhteys on tärkeää myös silloin, kun oma motivaatio opintoihin on hukassa.

Olen tällä hetkellä nuorisotyöntekijän sijaisena Helsingin Kansanlähetyksellä. Kattojärjestömme SEKL on yksi STI:n jäsenjärjestöistä. Puolen vuoden sijaisuus luonnollisesti pidentää opintoja jonkin verran, mutta sen parempi – saapahan olla entistä pidempään STI:n kahvihuoneessa!

TEKSTI: JUHO YLITALO,
TEOLOGIAN OPISKELIJA
KUVA: HEKL KUVA-ARKISTO

Adventin aika

Adventinajan sanoma kiteytyy neljännen adventin toisen lukukappaleen tekstiin:

*Iloitkaa aina Herrassa! Sanon vielä ker-
ran: iloitkaa! Tulkoon teidän lempeytenne
kaikkien ihmisten tietoon. Herra on jo
lähellä. Älkää olko mistään huolissanne,
vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette,
rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tie-
toon. Silloin Jumalan rauha, joka ylittää
kaiken ymmärryksen, varjelee teidän
sydämenne ja ajatuksenne, niin että py-
sytte Kristuksessa Jeesuksessa. (Fil. 4:4-7)*

Hän ei siis sano: Iloitkaa kun on mie-
lestänne ilon aiheita, kun menestytte tai
olette hyvien ystävien seurassa. Ei, vaan
iloitkaa AINA Herrassa!

Toisin sanoen joulun sanomasta
saamme iloita joka päivä ja kaikissa
elämän tilanteissa.

Mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää
peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teil-
le suuren ilon, joka on tuleva kaikelle
kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt
Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daa-
vidin kaupungissa. Luuk. 2:10.

Jeesuksen ansion tähden olem-
me taivaskelpoisia. Se on suurin ilon
aiheemme!

Tänä vuonna vietämme adventin ai-
kaa ja joulua hyvin erikoisessa tilanteessa.
Koronapandemia on vaikuttanut jollain
tavalla joka ihmiseen koko maailmassa.
Hyvin ihmeellistä että maailma ”pysäh-
tyi” yhtäkkiä.

Monet tuntevat ahdistusta ja jopa
pelkoa siitä mitä tästä seuraa.

Itse olen voinut iloita monella tavalla.
Yhtäkkiä kaikki matkat ja suuremmat
kokoukset peruttiin. Sain siirtyä etä-
töihin kotiin. Yksin rauhassa kotona!
Sain aivan uudella ja konkreettisella
tavalla tuntea ja kokea että ”Iloitkaa aina
Herrassa” on todellista pandemiankin
keskellä. Siis AINA.

Saamme tänä jouluna iloita siitäkin
että meitä on ”pakotettu” olemaan ko-
tona Jumalan meille antamien lahjojen,
läheistemme kanssa!

Kol. 3:15: Ja vallitkoon teidän sydä-
missänne Kristuksen rauha, johon te
olette kutsututkin yhdessä ruumiissa,
ja olkaa kiitolliset!

Jumalan joulun sanoma meille ko-
ronapandemian keskellä on siis: ”Älkää
peljätkö” ja Iloitkaa!”

Siunattua ja rauhallista joulua!

TEKSTI: PER-OLE HJULFORS,
TOIMINNANJOHTAJA,
KOTIMAAN LÄHETYSTYÖ
/ LAESTADIANERNAS

FRIDSFÖRENINGARS FÖRBUND (LFF)
KUVA: FOTOELITE, PIETARSAARI

KORONAN AIHEUTTAMIA MUUTOKSIA

Loppuvuodesta Helsingissä tulivat tiukemmat koronarajoitukset voimaan. Se on aiheuttanut muutoksia myös STI:n toimintaan. Emme järjestä enää joulukuussa päiväkahveja arkisin klo 14.

Luennoille ei oteta ihmisiä paikan päälle, vaan luennot videoidaan ja ovat katsottavissa ainoastaan STI:n Youtube-kanavalta. STI:n tilat ja kirjasto ovat auki aukioloaikojen mukaan. Paikan päälle voi tulla vain terveenä ja maskisuositus on voimassa edelleen.

Näin toimimme ainakin vuoden loppuun asti. Toivotaan, että keväällä pystymme palaamaan normaalinpaan päiväjärjestykseen. Tiedotamme kevään toimintatavoista ja kevään ohjelmasta tarkemmin STI:n nettisivuilla.

STI:N AUKIOLO JOULU-TAMMIKUUSSA

* Ke 2.12.-ti 15.12. klo 9-16

* Ke 16.12.-ke 6.1. kiinni

* To 7.1.-pe 8.1. klo 9-16

* Ma 11.1. alkaen klo 9-19

Lämmin kiitos tukijoillemme, esirukoilijoillemme ja lehtemme lukijoille kuluneesta haasteellisesta vuodesta! Siunattua Vapahtajamme syntymäjuhlaa ja armorikasta uutta vuotta 2021!

PERUSTA-LEHDEN TEOLOGISET OPINTOPÄIVÄT VAIN ETÄNÄ

Teologipäivillä 3.-5.1.2021 perehdymme kärsimyksen kysymyksiin ja sielunhoidon teologiaan. Koronaepidemian vuoksi tapahtuma toteutetaan etäkurssina. Ilmoittautuminen etäosallistumiseen on avattu ja ohjelmaa päivitetään vielä joiltakin osin. Ilmoittaudu mukaan: <https://raamattuopisto.fi/kurssit-ja-tapahtumat/>

PÄÄSIHTEERIN VIERAILUT / TAMMIKUU 2021

24.1. Saarna, Pyhän sydämen kappeli, Kirstinkatu 1, Helsinki

27.1. Ristin kilta -opiskelijailta, Jämeräntaival 8, Espoo

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Sähköposti ja puhelin

sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi
09 668 9550

Kotisivu

www.sti.fi

Pankkitilit

Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH

Nordea:

FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Kokoaikaiset työntekijät

päsihteeri Santeri Marjokorpi
sihteeri Kirsi Kuru

Aukiolo: lukukausien aikana klo 9–19. Korona-pandemian aikana ja vuodenvaihteessa aukioloissa saattaa olla muutoksia. Tarkista viimeisin tieto nettisivuiltamme.

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.
Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

SEKL:n lähetysohjohtaja Mika Tuovinen

Jäsenjärjestöt

Laestadianernas Fridsföreningars Förbund
Lähetisyhdistys Kylväjä
Lähetisyhdistys Rauhan Sana
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Medialähetys Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa. Vuositukijäsenmaksu 40 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa, ainaisjäsenyys 800 euroa). STI ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa RA/2018/904

Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntänyt STI:lle 9.10.2018 luvan koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta 1.1.2019–31.12.2020 järjestettävälle rahankeräykselle. Tämän jälkeen lupamme on toistaiseksi voimassa oleva, uusi lupa myönnetty 4.11.2020. Varat käytetään teologiseen ja pastoraaliseen koulutukseen, julistus- ja julkaisu-toimintaan, kirjastopalvelujen ylläpitämiseen sekä palkka- ja hallintokuluihin siltä osin kuin kulut palvelevat varsinaista yleishyödyllistä käyttötarkoitusta.

Taitto Kirsi Kuru

Painopaikka Kirjapaino Hermes Oy
ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkojulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
KAISANIEMENKATU 13 A
00100 HELSINKI

Posti Green

ETUKANSI: BLUARTPAPELARIA® -
PIXABAY.COM

TAKAKANSI: JOULUASETELMA
®EMMI - STOCK.ADOBE.COM

HÄN HALLITSEE JAAKOBIN SUKUA IKUISESTI, HÄNEN KUNINKUUDELLAAN EI OLE LOPPUA.
(LUUK. 1:33)